

"کتاب حله حقیقت"

توطّه جدید
علیه توده ای ها
در داخل کشور

این "مرد"
پشت سر "رهبر"
کیست؟ (ص ۵)

خاطرات محمدعلی عمومی منتشر شد:

تجربه ۳۰ تیر و ۲۸ مرداد
در خدمت تحولات کنونی

نظمارات خیانی، ۳۰ تیر و حضور چشمگیر
مردم در همه پرسی، سبب شد تا بیروزمندان،
دشمن شکست خورده را دست کم کیرند و
همه آیند را به صندوق های رای بدوزند!

* مصدق هشدارهای حزب را جدی نگرفته زیرا
آنرا تقویت موقعیت حزب ارزیابی می گردا (ص ۱۲)

آدرس اینترنت در صفحه ۴۰

دواز

توده

دوره دوم شماره ۷۴ "مردادماه ۱۳۷۷"

کدام شرایط
درباره توده ای ها
قرار دارد؟

(ص ۷)

ریشه های "چپ

مذهبی" در ایران

(ص ۶)

"واقع بینی"
بر پایه "ذهنگر ائمی
ممکن نیست

(ص ۲۸)

فرار پسر فرمانده سابق سپاه
به امریکا

نفوذ امریکا

تا قلب مهم ترین

نها دهای حکومتی

(ص ۸)

پرش بسیجی ها از فرمانده سابق سپاه

"جنگ"

چرا ادامه یافت؟

(ص ۹)

قطع امید ارجاع و بازاری ها از قانون و انتخابات!

تمام رویدادهای توطنه آمیزی که علیه تحولات مثبت در ایران ادامه دارد، این امر قطعی را تائید نمی کند، که ارجاع مذهبی و بازاری ها، دیگر کوچکترین امیدی به سر در آوردن از صندوق های رای در هیچ انتخاباتی ندارند و از هر نوع پنهان شدن در پشت قانون و مقررات نیز قطع امید کرده اند. به همین دلیل است، که آنها، در حال حاضر از اهرم های قضائی و قانونگذاری که در اختیار دارند، برای نفی قانون و مبارزه با هر نوع انتخابات استفاده می کنند!

محاکمه شهردار تهران، لغو امتیاز روزنامه "جامعه"، استیضاح وزیر کشور و نقلب آشکاری که در رای گیری برای عزل وی در مجلس مرتکب شدند، تهیه لوایحی که اختیارات شورای تکهبان و نظارت استصوابی را تشید می کند، تهیه لایحه ای که سن رای دهندگان را از ۱۶ به ۱۸ تبدیل و میلیون ها جوان را از شرکت در هر انتخاباتی محروم می کند، جلوگیری از قرار گرفتن کمیسیون ماده ۱۰ احزاب در مسیر قانونی، باقی تکههای انتخاباتی در جلس انتخاباتی، شناخته های انتکار ناپذیر این قطع امید است. به دلیل همین قطع امید است، که آنها آیت الله منتظری در حبس خانگی، و ده ها تصمیم و عملکرد کوچک و بزرگ دوران اخیر بازندگان و طرد شدگان انتخابات ریاست جمهوری، شناخته های انتکار ناپذیر این قطع امید است. به دلیل همین قطع امید است، که آنها دیگر، نه در اندیشه پنهان کردن توطنه های خود هستند، نه مانند گذشته ها هویت خویش را پنهان می کنند و نه، به تشید نفرت عمومی و ملی مردم ایران نسبت به خویش بهانی می دهند! عملکرد گردانندگان دستگاه قضائی کشور و ابستگان دو فرآسکیون "مولفه اسلامی" ("تحت رهبری مهندس "باهر") و روحانیت مبارز ("تحت رهبری "ناطق نوری") در مجلس اسلامی، بعنوان شناخته های این قطع امید، بی نیاز از هر توضیحی است.

آنها، اثنوون آشکارا و بی اعتماد به دامن زدن به نفرت عمومی علیه خویش، به یگانه حربه ای که می آندیشدند، خارج ساختن شخصیت های سیاسی شناخته شده و مورد قبول طبقه های مختلف مردم از صحنه، استفاده از سرکوب و اگر بتوانند، جلوگیری از دو انتخابات مهمی است، که در پیش است: "خبرگان رهبری" و "شوراهای"

در این خواب و خیال خونین، آنها یک تکته بسیار مهم را فراموش کرده اند و آن نفرت میلیونها مردمی است که روز به روز و با هر توطنه ای عمیق تر و همزمان، آگاهی آنها نیز بیشتر می شود، نفرت و خشمی که بدنه نیروهای نظامی نیز نمی تواند از آن برکنار بمانند!

بنابر همین ارزیابی برگرفته شده از واقعیت جاری در کشور است، که در صورت ادامه توطنه ها و فرارونی آن به حادثه جونی ها، باید انتظار عظیم ترین و همگانی ترین مقاومت های ملی را در ایران داشت. مقاومتی، که جبیش کنونی مردم ایران را - حتی اگر برای مدت کوتاهی دچار وقته شود - بسرعت وارد مراحلی عالی تر خواهد کرد.

امروز، در عین تلاش برای برگزاري هر انتخاباتي، که مردم آنرا باور کرده و برای درهم شکستن مواضع جنبش در آن شرکت کند، و همچنین تلاش برای "قانون" و "قانعداری" و تحمیل مبارزه قانونی به طرد شدگان انتخابات ریاست جمهوری، و پرهیز از هر نوع سازش و ائتلاف با توطنه گران، عاجل ترین وظیفه تمام احزاب، سازمان ها، تشكیل ها و شخصیت های سیاسی (نوادگیریان مذهبی، ملیون، دگراندیشان) و تمامی تشكیل های عملای موجود و علمی داخل کشور، آماده ساختن خوبش و مردم ایران برای رفتن به سوی سازماندهی چنین مقاومتی، در صورت چنان حادثه جونی است!